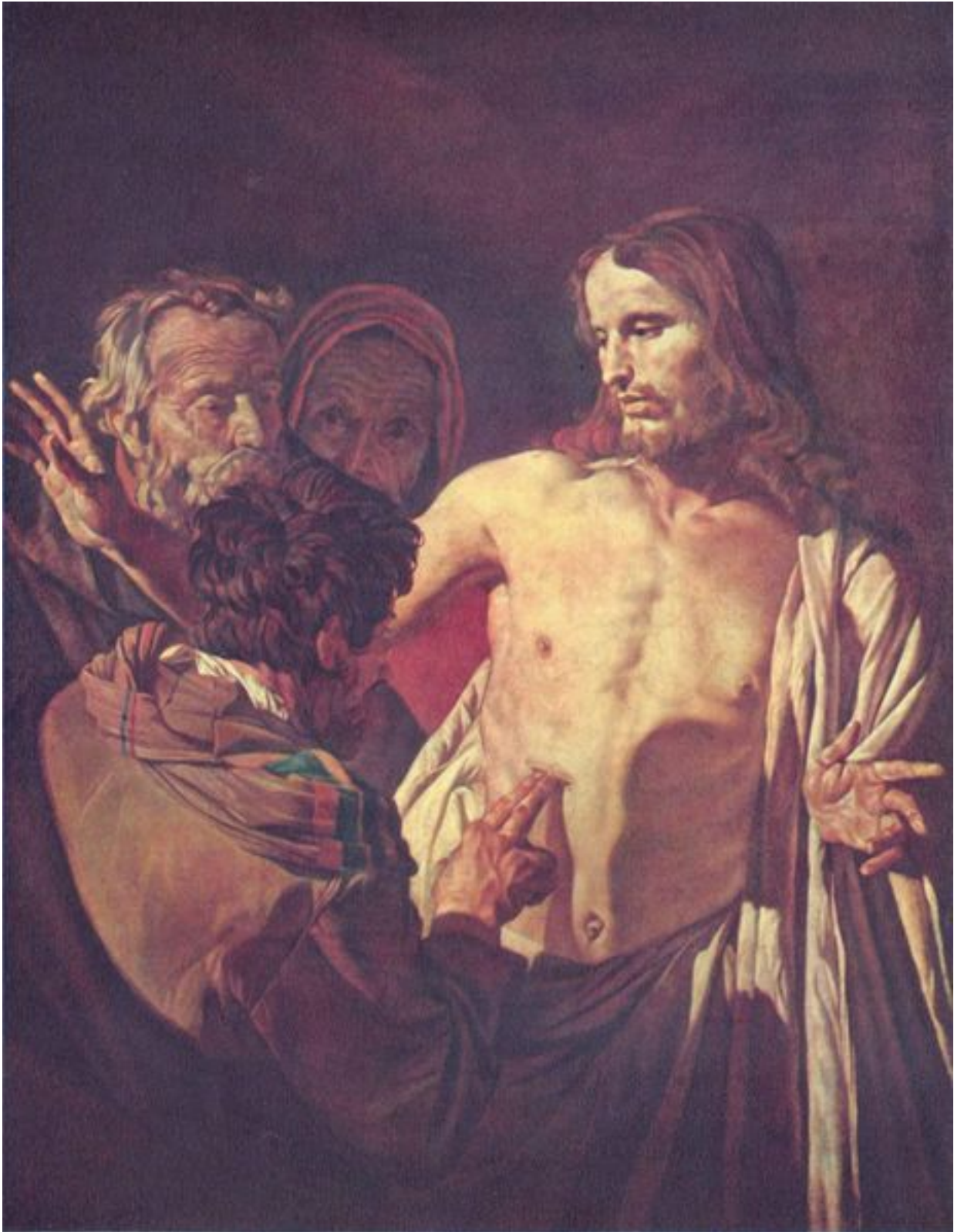

Tamás Evangéliuma

A' MI URUNK JESUS TADDEUS LETT DOLGAIRUL

a' Sz. Tamás írása fzerént való fzent

Evangéliom

1. Elé-forolások minden népeknek, a' kik a' Jordánhoz vonulnak vala
2. És lőn, hogy fel-vonulnak vala minden népek és nemzetek a' Jordánhoz, a' hol a' Gámálei Jéfus rejtezik vala; És lettek mind ezek a' nagy meg-fzámlálás idején.
3. Jó pedig nagy fokaság a' Sénir' hegyérül fzekerekkel, tzédrusból és fzentál-fa trónuson a' Fejedelmek;
4. És Báfán' hajósai és az evező-pad népe; és Sidón' és Árvád' lakosai a' tser-fa evezők mellől, és a' Rahéma-béliek a' gallyák alabafrum kikötő helyekről;
5. És ki-terjefzté külömb-külömb féle fzinű felyemből Sába az ő fátraít és fel-veré a' Fejedelemnek az ő bimbór fátorát Tirus' és Elisád';
6. És táborozának a' Gébál-beli Vénekkal ők és a' tenger-fziget fok hajója és hajósa, fzaam fzerént négy-ezeren.
7. És fel-jövének fok népek a' Tógárma' házából, a' poklofokkal, és Jáván' népe az ő ördöngőseivel; és Tirus a' kórfágosokkal, és Tubál' és Méfek; és el-fedezett ortzával a' kik elébe járulának:
8. Arábia' és Kédár' Fejedelmei, báránokkal és kofokkal, engefztelő áldozatul, és mind ama hatalmasok, akik magtalanul búfultanak és magzattal vigafztaltatának fele-fégőkben ŐÁltala;
9. És a' Tárfis fő hajói meg-hordozák az lften emberének nevét † és el 329. o.jövének mind ezek; Médek és Lídek és a' Líbia-beli böltsek, tevéken;

10. És az éléfant-tetemmél ékes Hárán' és Minnith' az áldozati búzával; És a' Júdea-béli népek és a' Jordánon-túli népek, el-fedezett ortzával az Illyés Hegyénél, † és meg-állott vala előtte a' fokaság;

11. És Jéfus azonkoron harmad napig †† imádkozék és nem jöve elé; És véle a' harmintz Tanítvány.

12. És harmad nap, ama † hajnalon fel-kéle és meg-mutatkozik vala a' fokaság fzíne előtt; És foházkodék, mondván: URam'! URam'!

13. Vallyon meg-engeded-é, hogy a' rokkant el-vegye a' bénától az ő mankóját? † A' fuldokló ki-mentfe a' víz alá merülőt Általad? És hogy a' vak látást ígérjen a' világtalannak, a'vallyon meg-engeded-é?

14. Annak-okáért botsájtssd el a' Te fzólgád; És hahogy tsudát mívelendfz, ám légyen az a' megtsalatkozottaknak vígafztalásokra.

15. És lőn, hogy fényefség tsap vala fel a' Hegynek-Gyomrából, és felment a' láng a' Barlang fzáján, a' hol a' Próféta foházkodik vala; És felfzóval fzózat hallaték a' Mennyekből és monda:

16. Ha ki tsudákat láttat, a' hitetlenek † kedvök fzerént tselekfzik; de te †† indulj el azért és én haragomban fel-bofzfzontom a' hitelnt ezer-ízíglén és tsudákkal büntetem; És léfzen te-néked a' te megbúfulnessodra és ††† fájdalmodra.

† Haramiás Próf. VI: 24; †† Fofóniás Próf. IX: 4-6; ††† Kukahub X: 25.

17. És lőn, hogy küldé utánnok a' Tíft-tartó nagy erős fereget, és az fzámok vala tizen-ötfzör ötfzáz lovas;

18. És látván a' Hadakat, meg-íjjede pedig a' fokaság fzer felette, és jajvefzékel vala, mondván: Hova bújjonk? Mert le-kafzabolándnak mindnyájónkat, és meg-öletnek ma, a' kik nintsenek meg-fzámlálva.

19. Monda pedig Ő, nékiek: Ne féljete, hanem légyete vefztegségben, és nézzéte az ÚRnak † fzabadítását.
330. o.

20. És botsátá kezét a' Jordánra, és meg-hafada az; és ketté-vált Ő néki a' Jordán vize, és olyanná lőn, mint a' Kő-toron †† két felől; és nem voná vízfza azt, míg-nem által-mentenek a' népek fázraz lábbal, valami képp az Sidók a' tengeren;

21. És vízfza-takarodék Jérusálembe' és lőn fzégyen-fzemre az a' sereg; a fokaság pedig hálákat adván, kiálta: Hosánná! Hallélu Jah! Hosánná a' Magafságban!

22. Mert meg nem számláltaték valaki ő közülök, fem a' Tsáfzárnak adó-pénzet nem fizet vala.

23. És járulának Ő eleibe mind' a' poklosok, és ördöngösök; És a kórfágosok fzama mind' ő jófzágokkal és afzfzonyi állattyyokkal vala hétezer és hetven.

24. És fel-ferken Ő előtte a' hólt, és az ördöngös meg-tíftzul a' lélektől; És a poklos meg-enyhül Ő előtte és fennen kiáltja: Hallelu Jah! Hallelu Jah!

25. És mikoron látták a' lett dolgokat és ama nagy tsudálatofságokat, a' melyeket a' Gámálei tselekedett vólt, fzólltak a' népek, mondván: Nagy Próféta támadt † Izráelben.

26. És meg-kerefteltetének a' Jordánban Őáltala, ki neveztetik sidóul Júdának; és meg-tíftultanak Ő benne mind valahányan, azon a' napon.

1. És lőn, hogy bé-tólt az idő Jérusálem felett, és tetfzék az ÚRnak, hogy rea-botsájtfa Angyalok † Seregit;

2. Mert látá a' Fariseufok' hamifságokat, és rea-botsájtá Sikhorel Halál-Angyalt; És számba-vevé a' Fzaddutzeufok' hitetlenfégeket, és rea-botsájtá Azrael Halál-Angyalt;

3. És az Ő Királyi fzéke előtt vádoltatott a' hamis Törvény, † de 331. o.nem vólt az ÚR előtt meg-állása; És vettetének nagy fanyarúságra, a' mint írva' vagyon:

4. Vallyon kárt téfzen-é a' hamis Próféta az igazakban? S a' vallyon kár léfzen-é az, ha az igaz Próféta a' hamifaknak ártalmokra van? ††

5. A Mefter pedig látá a' várost és kiálta: Ki meg-kövezed, ha kik te hozzád botsáttatnak, és meg-ölöd a' Prófétát: Jérusálem! Jérusálem! És az ÚR Iftennek fzent Lelke erefzkedék rea.

6. És Véle vólt a' harmintz Tanítvány; És monda nekik: menjetek imez faluba, † ki elöttetek vagyon; És mindjáráft találtok egy megkötött fzamárt, és az ő vemhét; Óldozzátok el, és el-hozzátok hozzám.

7. Hahogy pedig, futván, a' gazda valamit fzóllánd, fogjátok környül ti Harmintzan, és fzólljatok véle nagy fzelídséggel, mondván: Imé az ÚR' fzúkölködik bennök.

8. E' pedig mind azért lett, hogy bé-tellnék a' Próféta' mondása, ki így szóllott.

9. Imhol jó a' te † Királyod alázatosan, fzamár' hátán ülve és tereh alá fzoktatott fzamár' vemhének hátán.

10. És a' melly fereg elől és hátul mégyen vala, kiált vala felszóval, mondván: Hosánná a' Dávid Fiának! Hosánná a' Magafságban!

11. És mikoron bé-ment vólna Jérusálembe, meg-háborodék az egéfb város, ezt mondván: Kitsoda ez?

12. A' fokaság pedig ezt mondja vala: Ez ama' Jéfus, a' Gámálából, Galiléa' Váreffából való Próféta.

13. És bé-méne Júda az ÚR' Iften Templomába; és gyógyít vala.

14. És meg-gyógyétá a' vakot, a' ki fzembe-jő vala; és nem fzóll vala femmit, és az fem: De láták a' látók;

15. És refzket vala a' refzketőssel, † és meg-állt a refzketős, és nem 332. o.refzket vala; És nem fzól vala femmit, és az fem fzól vala: De látá a' fokaság, és álmélkodnak vala.

16. A' Papi Fejedelmek, és az Iráftudók pedig meg-látván e' tsuda dolgokat, a' mellyek eftenek vala, és meg-hallván a' kiáltásokat: Hosánná! Hosánná a' Dávid Fiának! †† meg-haragudának.

17. És mondák Ő néki: Hallod-é? a' mit ezek mondanak; És Ő monda: Hallom. De foha fem gondoltatok-é: Az igazak hamis Prófétákkal vígafztaltatnak; De a' hamisak el-vefznek az

Igaznak † általa?

18. És őket oda-hagyván, ki-méne Bethániába, 's ott marada fzálláson, azon éjtfzakára.

Paráznává lől és tsinálál magos óltárokat magadnak külömb-külömb féle fzínnel, és azokkal paráználkodál; Nem lettek hafonló dolgok, és nem is léfzen;

És minden kerefzt-utaknál fel-építéd a' te magos óltárodát, és utálatofsá tévén a' te fzépségedet, és felette igen paráználkodál; Annak-okáért, † TE KURVA, halld meg az ÚR' befzédét!

Ezékiel Próf.

1. És lőn, hogy harmad napra, Jérusálem piarcán özfze-gyülekezek ama fokaság, és várják vala az lften' emberét.

2. És a' poklosok 's a' fzél-hűdöttek, és a' púposok 's a' folyásos afzfzonyi állatok, fzám fzerént nyóltz ezeren;

3. És a' bénák 's a' némák, és a' megfzállottak 's a' meg-hóltak, fzám fzerént nyóltz ezeren; És várják vala az lften' emberét.

4. És ott lefelkedének a' Vének és az Iráftudók, és mérgelék magokat felette igen; És izenettel izentetének a' Porofzlók Fő Fő Tífttyőknek, de honn nem találák őt; †

5. Ésde fem a' Porofzlók Fő Fő Tífttyők, a' ki a' piarcon őtyeleg vala, nem efméré †† Őt, a' ki jövend, tsupán hogy új Próféta; És izenettel 333. o.izenteték a' Véneknek és az Iráftudóknak, de honn nem találák őket;

6. Mivel hogy a' nagy piarcon valának mindnyájad-magokkal és várják a' Prófétát vala, hogy jőne.

7. És jöve kerefztül a' piarcon nagy fényefséggel, és meg-állá a' Templom előtt; És marad vala utánna virág-mező, † amint meg vagy on írva;

8. És véle a' Harmintzak, a' kik fegyveröket nagy-alázatosan a' Falak előtt le-tevék: fegyvertelen; És fel-menének a' Tanítványok a' Mefter körül nagy erőfen; Az ő ertzájok pedig úgy tették: fénlét vala; És meg-félemlédének a' Fariséusok és a' Papi Fejedelmek is, a' Porofzlók paisainak megette;

9. És a' merre az lften' embere el-halad vala, fű-fzál ferken vala a' porban † és a' köveknek felettök; és a' fű magoson hullámszik vala, hogy bé-teljék az lrás:

10. A' hova lép, ki-ferked a' liljom, és lába-nyomán a' bévfég mint valamelly forrás, tsurran; †

† Uriás Próf. IV: 12-13 Kleopás Próf. VI: 6 Kukahub CVIII

11. És láták ezt a' Fariséusok és látá a' nép; és amazok fzóllának Ő néki, mondván: Mitsodás † hatalommal tselekfzed ezeket?

12. Felelvén pedig, a' Mefter monda nékiek: Én-is egy dolgot kérdek tőletek, mellyre ha meg-feleltek én-nékem: én-is meg-felelek.

13. Mi képpen van, hogy a'hová ti léptek, fű nem terem? Amazok pedig ő magokban tanakodtak vala, mondván: ha fel-feleljük: nem tudjuk, el-vefzítjük a' köfséget; ha azt feleljük, tudjuk, majd követeli mi' rajtunk. És felelvén, mondának: a fű nem akar nőni.

14. Jéfus pedig dorgálá őket fel-fzóval: Bizony mondom néktek, a'hol a' hegyek járni akarnak, engednetek kell tsupán és a' tengerig fzökellnek; de a' hol ti tapodtok lráftudók, a' várángyos békák kővé változnak, és a' kövek brekegnek!

334. o.

15. És rájuk emelvén kezét Jérusálem' piarcán, a' kövek brekegni kezdenek vala; és a' fel-ugráló kövek meg-kövezik vala a' Porofzlók paisokat és kerefik vala a' Fariseust;

16. És el-voná róluk a' kezét, és nagy vólt a' Fariseusok' riadalmok; És nem mondá meg nékiek, hogy mitsodás hatalommal tselekedé mind ezeket.

17. És fzél-húdtöttek 's fél-lábosok, és bénák 's fél-bénák jőnek vala nagy tsapattal; És fél-pénzesek 's alamifnások, nagy tsapattal, hogy álltanak a' kapukon kívülig;

18. És térdre le-hullának Ő előtté és bé-borítják vala a' nagy piarcot, azért mondatik, amint Énok Próféta meg jövődölé:

19. Azon a' napon öfzfze-gyülekezik Ő előtté minden mankó, † és nem léfzen mankó Izraelben, a' falakon kívül.

20. És efdeklének Ő előtté a' Tíz-városból való guta ütöttek; És efdeklének Ő előtté a' Jordánon-túlról való fánták, és tolongának Ő körülé, mondván: vedd le mi-rólunk a' tsapást.

21. Kérdé pedig az ÚR: Hifzitek-é, hogy én eztet tselekedhetem? És mondának Ő néki: igen URam.

22. És az Ő lelke az ATyánál vala, és foházkodik vala: ÚR' Isten, a'ki látod az ő lelkeket, ne légyen a' Fiú kedve fzerént; hanem: az igaznak igazsággal, a' hamisnak hamifsággal: légyen kinek-kinek, az ő mértékek fzerént, Ámmen. És az ÚR' fzent Lelke erefzkedék rea.

23. És mikoron látta volna Jéfus azoknak hiteket, monda nékiek: Bízbatok! Mert meg-botsáttattanak néked a' te bűneid. És ímé az Iráftudók közzül némellyek mondának ő magokban: E' káromlást fzóll.

24. És látván azoknak gondolatjokat, Jéfus monda: Miért gondoltok † gonofzt a' ti fzíveitekben:

25. Mert mellyik könnyebb, ezt mondanom-é: meg-botsáttattanak néked a' te bűneid, a' vagy: Kelj fel és járj?
335. o.

26. Hogy pedig meg-tudjátok, hogy az ember Fiának hatalma vagyon † e' Földön, ám láfsátok (akkor fordula a' bénáknak feregökhöz:)

27. És lőn nagy tsendefség Jérusálemben és nagy jelet †† vőn az egéfz nép azon a' napon; És az lften' embere ki-terjefzté kezét a' piarcra, és monda nékiek fel-fzóval: dobjátok el! Azok pedig el-dobálák mankóikat. És fzóll vala Jéfus: ti pedig ††† járjatok!

28. És ímé, hanyatt-efének a' bénák, és óldalt-vágódának a' guta ütöttek 's a' fánták hanyatt; a' Mankók pedig, akár-ha lelkes állatok: valami képpen hozzájuk szóllottak volna;

29. Imé ama †††† tsudáknak elejök, a' mellyekről a' Próféta fzóllt vala, a' milyenre sidó nem emlékezék Jérusálemben, Jérusálem nem emlékezék a' Krónikában: a' mankók pedig fel-kélnek vala és járnak;

Fuferás Prof. IV: 11-14 Buziás XXII: 7-8 Ureás XXXII: 19 Kukahub II

30. És heverének a' külömb-külobb féle katska-lábúak és minden fajta tsámpások, és gatsos alamifnások nagy özfze-vizfzaságban; És az ő jajjok bé-tölté a' Templomot;

31. És nagy volt a' fzél-hűdöttek' fzámok a' porban, a' kik hitőknek íjjedelmében fzörnyet-haltanak vala; mert a' mankó-fák át-ugrálák mindnyájókat, és He-He! He-He! Hangafs nevetéfsel nevetgélének ő felettök; És az ő mulatfágokban He-He! Hosánná! He-He! Hallelu Jah! He-He! Hosánná! He-He! Hallelu Jah! He-He! He-He! He-He-He! Nagy vídámfágokban a' képpen magafztalák az ÚR' lftennek hatalmát és körül-tántzolák a' teret.

32. És akkoron láták mind ezen lett dolgokat a' Papi Fejedelmek és mondának Ő néki: mi dologság ez? † És fikoltának a' Fariséusok nagy fikoltásokkal Ő előtté, mondván: Ördöngőfség! Ördöngőfség! Vedd eztet vízfza; a' Gámálei pedig foházkodik vala.

33. És Jérusálem Vénei és az Iráftudók izenettel izenének a' Porofzlók Fő Fő Tífttyöknek, de honn nem találák őt;
336. o.

34. És a' Porofzlók Fő Fő Tífttyök izenettel izen vala az Iráftudóknak és a' Véneknek, de honn nem találják őket;

35. Mivel hogy a mezőre † futamodának mindnyájad-magokkal; és botránkozának a' tántorgó Mankóknak †† felettek, és vatzogának nagy rettegésben; És neveztetik az, mind a' mai napig az Irgalmas Porofzlók mezejének;

36. És lőn, hogy Jérusálem meg-botránkozék Ő benne, és valának nagy háborgások a' Városban; És fzorongatják vala a' Tanítványok és mondák Ő néki: Mefter! a' te tsuda-tételid mi-ellenünk fordulnak: vedd vízfza a' kezed.

37. Taddeus Jéfus pedig foházkodék az ATyához nagy hamarfággal: URam! URam! A' kéz vízfza-vonaték ezekről, de még tsak jobban tántzolnak; a'vagy el-vefzíti-é a' Fiút az ATya?

38. És nagy fényefségből fzózat hallaték, és mondá az ÚR' Iften Taddeusnak: Bele-tsúfzhat-é a' Teremtésbe egy-némelly hiba? Imhol tökéletefségeim közzé fogadom; † Mert femmi nints Én-bennem, a' tökéletefségeken kívül.

Zebulon Próf. XVIII: 31-32 Buziás Próf. IX: 12 Kukahub III

39. És amint lőn, úgy marad vala, az igaznak igazsággal, a hamisnak hamifsággal: kinek-kinek ő † mértékök fzerént.

1. És mondának fokan a' Tanítványok közzül: A' mi URunk el-tévefzté a' varást. És fokak meg-tagadák Őt, fokak meg-fzőkének.

2. El-fzéledének pedig a' Mankó-fák Jérusálemben és kiáltozának felfzóval nagy vidámon: Éhesek vagyunk! He-He! fzomjasok vagyunk! He-He! És a' házak bé-zárkózának; És átoló-fákkal meg-erőfíttetének azok fzegellettyi;

3. Lőn pedig, hogy a' Mankó-fák Jérusálemben bé-bé törnek vala a' 337. o.házakba erő hatalommal, és fel-verik vala a' Várost kiáltozásokkal, mondván: Lakomázunk, efzünk-ifzunk, dombérozunk! És tőnek külömb-külobb féle erő fzakofságokat;

4. És fokak a' Mankó-fák közzül meg-náfpágolák a' fántákat, a' miért olly fokáig terhefkedének mankójukon, és meg-fenyíték a' katska lábúakat; És nagy forgáfokkal öröm-tántzot járnak vala, és nagy könnyűféggel őzfze-verdefék egymás bokáit a' levegő-égen; és az ő ugrándozáfok, devernézéfők és garázda magok-vifelettye nem fűnik vala.

5. Taddeus Jéfus pedig porig alázkodék fzívében és el-botsájtá a' Tanítványokat, a'kik meg-maradtak vala, és vóltak ők kilentzen;

6. És mikoron látták vólna, hogy Ő maga-is † retteg azoktul, és hatalma ő felettek nintsen, fel-gerjedének Ő ellene;

7. És meréfkedének Ő elébe a' Fariséusok, de nem veték rá a' kezöket; És toporzékolnak vala: Vedd vízfza; És fzfzegnek az Ő fülében: Vedd vízfza! †† Hogy vőne vízfza a' varást.

8. Dorgálá pedig azokat † és fenyegeti vala: Áfpis kígyóknak fajzati! Hány ††† kívánfágotok vagyon még hátra? Azok pedig felelék, mondván: Kettő.

9. Hogy adjad vízfza a' bénának az ő mankóját; És hogy halálok-halálával meg-haljál és vettefésél a' mezőre, a' kefelyű-madárnak eledelül.

10. Özfze-fereglik vala pedig a' fokaság és fzóllának nagy jajj-kiáltásokkal, mondván: Ha igazán lften embere † vagy, fordétsd el a tsapást.

11. Mert meg nem elégelek a' lifztet, fem a' bárán húst, fem a' fűfzerfzámot; És fűtnek-főznek vala a' Mankó-fáknak, és ollyas volt a' Sidók' Temploma, a' Dávid' Temploma, az Ezekiel' Temploma, valami képp latzi konyha; És Jérusálem' Temploma hangos vólt a' Mankó-fák tsámtsogáfoktól.

12. Látá pedig Jéfus, hogy mi képpen tüzelik vala a' népet, és hogy 338. o.a' † Fariseusok azok; és ki-erefzté rájuk minden haragját, és meg nem álltanak Ő előtt, olly hatalmas vólt az lften' embere; És fzóll vala fel-fzóval, mondván:

13. Im-ez hát a' ti két kívánfágotok, Iráftudók? Jól vagyon; Én meg majd' bénává téfzlek benneteket, ez egy; És ne maradjon ti-néktek más, tsupán hogy hón-allyotok alá kapjátok az eleven Mankó-fát, hogy járnának véletek; És ez léfzen a ti utolfó kívánfágotok, Fariséusok!

14. Meg-borzadnak vala pedig a' Fariséusok, hogy majd' átkot fzóllánd, és vatzognak Ő előtt; Ám de még elébb tartának Ő tőle, hogy majd' ki-botsájtja ő rájuk kezeit; És nagy hamarfággal köveket fzednek vala Jérusálem' piarcán;

15. Ő nagy fzorongattatásában pedig az lgaz kiálta a' Mennyekebe nagy fel-fzóval, mondván: † ELOI, ELOI, LAMMA SABAKTANI!

16. Akkor a' Papi Fejedelmek és a' Fariséusok el-tsurranták az ő mérgek nyálát, és meg-kövezék Őt; És kövezék, valameddig el-tűnék és maradt vala a' kő-halom.

17. És a' Mankó-fák népe meg-tellyefedik vérrel, és meg-hízik vala nagy kövérféggel; A' báránoknak és bakoknak kövérevel, és a' bakok veféiknek kövérevel 's az afzfzonyi állatnak kövérevel.

18. És le-vonfzák a' Leánzók lepleket, és tsiklándák azokat nagy duhajsággal; És meg-efmértetett minden afzfzonyi állat és nem marad vala fzúz Jérusálemben a' napon;

19. És lőn nagy fírás-rívás a' háló kamorákban reggel; És délidőre minden afzfzonyi állat el-tsendefedék; És a' melly hanyatt † vala, alá-feküvék, valamint a' fzelíd bárán, és a' melly térgyepel †† vala négy kéz-láb, ki-puporítá azt és fel-magofítá a' feggit ő néki; Eftelen pedig villyog és fivalkodik vala, valamint a' fakál vonít éhfégében; És az ő gyönyörűfégek nem lankad vala, mert nem tsillapfzik vala a' Mankó-fák gerjedelme;

20. És vólt az ő tsetsek miként az unikornis fzarva, kemény, és az ő 339. o.vaftag-húfok mint a' fikló-kígyók' tekergése, és az ő tséfzējők valamint olaj-kád, fikamos, és az ő folyások olyan, mint a' fzamarak folyása;

21. És az út fzéli parázna nem utálatofkodik olly annyit, fem a' mely a' kapudban ül, a' tífztátalan, óh Jérusálem! Nem kurválkodik olly annyit, mint a' te fzemérmetes fzüzeid, a' hét eftzendős leánkákig; nem lettek hafonló dolgok, és nem is léfzen!

22. Vőnek pedig Éneklő-meftert, hogy énekelnék Sóltárt, a' míg megmetélkedik a' Mankó népe; És fzólltanak a' mankók, mondván: He-He! A-Ha! I-Hi-Hi! És némellyek kukorékolnak, más némellyek rőöllnek vala: Hosánná! He-He! Hallelu-Hu! Ja-Ha! He-He! Ha-Ha! Hu-Hu! És kín-fzenvedés nélkül körül-metélkedének.

23. És mikoron a' Metélő elé-mutatta faragó kését, hogy vér nélkül való, a Mankó-fák is elé-mutattyák ***** hogy melly deli fitzánkos ***** és nagy fzilaj kurjántáfokkal kevélykedének, mondván: Elébb ki-tsorbul a faragó kéztség a mankó-forgátson, mint fem a' mi *****! És körül-metélteték a' sereg a' Juh-kapunál, mely neveztetik Mankó-Kapunak mind a' mai napig.

24. És Mankó-forgáts borítá a' fzent helyet Nap-fzállatig; És éj-felen a' mi vólt, hajnal-hafadásra nem vólt ott; És fzet-hordták a' jámborok, és tőnék daganagra, fipolyra, pállott febre és fene üfzögre; És a' kik tsak láták, meg-gyógyultanak, melly tsuda meg-esett.

25. Támafztanak vala pedig a' Városban nagy vidámfágot Jérusálem leáni; És feregestül járulának a' Templomba, teljes áldozattal, és feregestül járulának a' Piarcra, dob-fzóval és ének-fzóval; és valamerre tsak egy is találkozáék vala közölők, † fel-fzóval tífztelék az afzfzonyi állatok' minden rendi, és öröm-rivallgáfsal, mondván:

26. Meg-tartfad ÚR' Iften! Jérusálem fzíne-virága ők! A' mi fzívünk gyönyörűfége ők! A' deli Mankó-fák, a' déltzeg Mankó-fák, a' fudár daliák! Vallyon ki hafonlatos ő hozzájok Izraelben?

27. Látták volna pedig a' Fariséusok és a' Fzaddutzeusok, hogy tífzte 340. o.lik a' Papi rendet, és fizetik a' két Drakmát a' Templomnak; És látták volna a' lett dolgokat is, és a' nagy vigafságot a' Sidók között;

28. És vala az ő torkok meg-fzáradott és meg-köhögének, minek előtte fzóllándnak; És nagy fietvést, valami képp nagy kéflekedésben, ím-így nyöfzörgének, és mint eb fzűkül, fzűkülének a' Mankó-fák' tántzok' közepén, mondván:

29. Je... Heruhusá-álem fzíne-vi... irága ők! A' fzívünk gyönyörűfége ők! A' déltzegek, a' fudár Mankó-daliák: Ki hafonlatos ő hozzájuk Izraelben?

Az én fzívem minek-utána meg-verettetett, meg-fzáradott, mint a' fű, annyira hogy el-felejtkezzem ételemről is; Hasonlatofsá lettem a' pufztában lakozó ökörbikához: olyanná lettem, mint a' bagóly † a' pufztában!

Minden napon gyalázattal illetnek éngemet az én ellenféгим; És a' kik éngemet tsúfolnak, én reám efküfznek.

Sóltárok' Könyve 102

1. Tetfzék én-nékem, ki elejőktől fogva mindeneknek jól végére mentem, hogy azokról te-néked rend fzerént írnék, jó Theofíle!

2. Vala pedig a' Taddeustól a' JESUS KRISTUSIG egy híjával három † nemzedék; És lőn, hogy a Mankó-fák meg-dagadtanak vala embernek-formáján, és meg-peffedtenek és el-tőltetnek vala embernek-formáján, kövérféggel;

3. És el-vegyülének a' Júdea béliek között, és vőn maga mellé ki-ki afzfzonyi állatot Izrael' leg-fzebb afzfzonyi állattyok közzül.

4. És nemzének fiakat, és nemzének leán-gyermekeket dutzattyokkal, valami képp az emfe-difznaja le-malatzozik; És valának ők fél-mankósok † az ő elfő ivadékokban, mind-valamennyien.

5. És lőn, hogy el-keveredének Samariában' 's Galileában' és el-terjedének és vízfza nem fajzának arra, három nemzedéken kerefztül.

341. o.

6. És a' ki éfzben tartotta vólna, ember nem élt, és a' ki meg-jegyezte vólna, nem volt Fariséus;
És fenki nem emlékezik vala Taddeusra, mert a Próféták' jelei közzé a' Mankó-fák
fel-támafztások fel nem véteték.

7. És lőn, hogy támada Mefsiás Izraelben; Valami képp megígértetett Efaiás' által, és Dániel'
által, és előttök járóban, máfok † által;

8. És az Igaznak tsuda tételi és fok nagy háborgatási meg vagynak írva a' fzent Lélek'
fegedelmével, az én Atyám-Fiainak Evangyéliomokban;

9. És el-hallgattaték, ha mit az ÚR el-hallgat vala, és meg-mondaték, ha mit az ÚR fzőll vala.

10. De ímé el-következik az én időm, és fel-oldoztatik az én fzám; és meg-hirdetem ti-néktek
ama †† titkot, valami képp az ÚR JESUS megjelenvén, ki-nyilatkoztatta vala én-nékem a'
Tibériás' Tengerénél.

11. És lőn, hogy mikoron be-végezte vólna mind' Ő befzédét, a' mellyeket a' Sidókhoz fzőllott
vala: Meg-fzűnék és meg-tartóztatá az ő fzáját, és vólt, mint valamelly kő-fal ††† néma;

12. De a' Húfvét innepe' előtt meg-nyilatkozék az Ő fzive, és utoljára jelenté fzenvedéseit,
mondván:

13. Ez a' nép mankókon áll, mert †††† mankóból jó három nemzetfége; Imé Izraelben a'
fántaság: Erény, és boldog a' Mankó, mert meg-érett az a' nép a' fántafágra.

Zebulon Próf. XXXIV: 7-8 Éhom Próf. XXVIII: 9 Malatziás Próf. VI: 24-29 Kukahub IX: 17-19
Krónika' II. Könyve

14. Annak-okáért tudjátok, hogy két nap el-mulva a' Húfvétnek innepén az embernek Fia
el-árultatik † és keferves kín-halálra vettetik a' Mankók' †† által.

342. o.

1. El-közelget vala pedig a' Pogátsás † innep; Melly mondatik Páfkának.

2. És a' Papi Fejedelmek és az Iráftudók kerefnek vala módot abban, mi képp Őtet ††† megölhetnék; Mert félnek vala a' köfségtől;

3. Mert tudott vala az ő dolgokról, és minden ő mefterkedésökről, a' Mankófág fel-magafíttatásában;

4. És el-menvén, fántává tőnek minden népeket és nemzeteket; És olyanná lől, valami képp a' mankóknak' tornyok; És fzükfégeltetének mankók a' te bénafágodban Izrael, és nem lehetél nélkölők.

5. És özfze-gyűlének azok és a' Vének a' Kajafás-Mankó házában; És tanátsot tartának, hogy Jéfust álnokfággal meg-fogják és meg-öljék.

6. Bé-furrana pedig Júdás, az ki a' tizen-két Tanítványoknak fzaamok közzül vala, és monda:

7. E' meg akarja váltani mankóiból † a' világot. Mit akartok én-nékem adni, és én a' kezetekbe adom Őt?

8. Azok pedig meg-korbátsolják vala az Ifkariótát, és veretteték a' Júdás Nap-fzállattól hajnalig; És dorgálják vala külömb-külömb ólom korbátfsal, és bika-tsekkel, míg-nem fivallkodék és mondá: Erefzfetek éngemet Atyám-Fiai! Atyámért, a' ki † Mankó volt.

Zubriás Próf. XXII: 6-7 Buziás Próf. IX: 21-24 Kukahub III

9. És el-erefzték őt; És meg-tévefztésekre a' Jérusálemieknek, és meg-tsalattatásokra minden népeknek és a' Prófétáknak, rendelének ő néki Harmintz ezüft fiklust; És vízfza-botsájták őt;

10. És a' vólt a' Júdás, a' ki el-árulá a' Meftert a' Getfemáne' Kertjében, és el-menvén, fel-akafztá magát; Mert méltatlanná lőn mankóiból a' Megváltásra;

11. És meg-válttaték az emberből, mankóvá; És le-hullván, efik vala az útra;
343. o.

12. És egy-némelly arra-fántikáló alamifnás alattomban fel-fzedé az Ifkarióta Júdást, és lőn, a' mi vólt: mankó.

13. És minek-utánna fel-költ vólna az ő egézf fokafágok, foglyul ejték a' KRISTUST, és azon-koron vetteték a' Hely-tartó eleibe; És kezdték Őtet nagy ügyekezettel vádolni.

14. És fzőll vala véle a' Hely-tartó és monda: femmi bűnt nem találok ez emberben; Mert mi-tsoda gonofzt tett? Meg-oftorozván azért őtet, el-botsájtom.

15. És a' Kajafás-Mankó, és a Fariséus-Mankók, és Jerusálemben minden mankó ivadék Ő ellene kiáltozik vala; És a' hamifságnak fzava, és a' gonofznak fzava erőt vőn Izráelen; De a' Hely-tartó el nem vefzejté vala.

16. A' Hely-tartó pedig fzikott vala el-botsájtani az innepen egy foglyot a' köfség kedveért; Vala pedig akkor egy fő foglya ő néki, ki Barabbáfnak neveztetik.

17. Mikor azért a' köfség egybe-gyűlt vólna, monda nékiek Pilátus: Mellyiket akarjátok, hogy el-botsáfszam néktek? Barabbáft-é, a' vagy Jéfust, ki mondatik a' KRISTUSNAK?

18. És tudván-tudják, hogy a' Barabbás mankó-ivadék, a' KRiftusban pedig makula nem találtatik.

19. És vihántzolának Ő előtte Jérusálem mankói, és kiáltá a Kajafás-Mankó, és mind' a' Vén Mankó-fák, és mind' az Iráftudó mankók: Barabbáft! Barabbáft! Hogy kímélné † emezt, amazt vefztére hagyva; És magokkal fordéták a' fokafágot.

20. És rájuk veté fzemeit a' Hely-tartó, és a' Palotában monda Pilátus a' körül-valókhoz: Mit láttok? Azok pedig kérdik: Mit kellene?

21. Meg-fzédüle pedig a' Hely-tartó, és fzőll vala nagy tsudálkozáfsal, tántorogván: A' Sidó-orfzág ég hajlata minő fő-fályáft botsáta rám, hogy ímé: mankók ††† tántzolnak előttem ezen lgaz' körül, és hallom a' Mankó-fák kiáltozáfokat.

344. o.

22. Az ő Fő udvaros feltsere pedig rende le ő néki nárdus vizet; És nyújtatik vala ő elibe mofdó-tál, ifpotályos vízzel 's jó illatokkal;

23. Fzőll vala pedig Pilátus: Mofom kezeimet; És a' Hely-tartó felfrifsüle.

1. És nem vala fok idő hátra, hogy † a' Meg-váltáfnak Míve véghez vittefzék Ő általa; És a' hogy a' KRiftus meg-jelenté, három nap.
2. És tudván-tudják vala a' Papi Fejedelmek és az Iráftudók, mert kis-híjja' a' Mi-URonknak a' Jefus KRiftusnak, és meg-váltja volna mankóiból a' világot;
3. Annak-okáért állítanak vala lesre a' Mankók poroflókat Jérusálem' falain kívül; És vóltanak ők: Kilentzven-Kilentzven, a' két kapu felől;
4. És meg-ragadák az elfő jövevény férjfiút † a' ki a' Város kapujához közeleg vala; És le-vonfzák az öfzvérrel, és le-teperék, és az lőn a' fel-bofzfzontottak' ragadománya;
5. És ki-tépdefik vala az ő nyelve-gyekét, mivel hogy perfául fzóll vala; És †† körül-nyírák az ő fzakállát, valami képp juhot, a' Názáreth bélieknek hajok' vifelettye fzerént, és meg-mondatott ő néki: Te vagy a' ††† Názárethi.
6. És korbátsolák kerefzt-fának alatta, és vonfzá azt a' Várofon kereftül; És meg-fefzíték őt, és meg-elégelteték a' fokafág' haragja ő benne a' Koponyák † Hegyén.
7. És a' foldofok az ő gúnyájára forfot vetének, és meg-ofzták az ő katza-bajkait, mivel hogy persa ††† köntös vala.
8. És mikoron mutatják volna Néki hajnalban a' Persát, a' Mi URonk látja vala, hogy a' Kerefzt-halál el-oroztaték Ő előle; A' Persa pedig ki-fzenvede.
345. o.
9. És ki-adták vala Őt a' Hely-tartó vitézi a' Fariséusoknak; És azok bé-kénfzeríték Őt a' kutya fzekér fenekére;
10. És a' külömb-külobb féle vefzett farkasok meg nem marják Őt, fem a' fzeléndek kutya fzét nem martzangolja Őt;
11. És el-lopják vala a' kutya petzérek a' KRiftust, és hurtzolják vala a' Kajafás-Mankó házába;
12. És tántzolának öröm-tántzot nagy forgásokkal Ő körül; És fivalkodának és

meg-mámorofodának a' Mankók' minden Fattyok és Pere-Pottyok;

13. És főzeték Ő belőle fzappan a' Mankók fele-féGINEK és afzfzonyi állattyoknak, hogy meg-illatofítfák Ő véle tífztátalanságokat;

14. És főzeték belőle lúg, és főzeték hamu-sír a' vén Mankók afzfzonyi állattyoknak, hogy fíkálganak Ő véle és meg-fényefítefsenek Átala mindenek a' Mankó' Lakodalomba';

15. És fodraték az Ő beléből húr a' tziterákra, tzimbalmokra és mind a' musika fzerfzámokra, hogy fel-fezfítefsék az Éneklő-mefternek és magaftalja a' Mankóknak fényefségeket;

16. És hafíttaték, és nyúztaték, és tserzeték, és nyárfaltaték † és nyárfon-fütteték; És öltözének a' KRiftus bőrébe' Fariséus-Mankók, és lakmározák a' KRiftus' teftét és vérét Fariséus-Mankók;

17. És az Ő tsontjait † veték a' kutyáknak elejökbe' †† és fel-akafzták a' kutyát Ő véle, és vettetnek vala a' tengerbe' és az is, a'ki akafztotta vala;

18. És fzéllyel-fzóratott a' Meg-váltó a' Mankók' által. Mert nem engedének az Ő nagy vágyakozáfának; És el-oroztaték Ő előle, és fehol nem találá † a' Kerefzt-halált.

19. És meg-jelent a' Kettőnek ††† a' falu előtt, melly Jérusálemtől hatvan futamatni föld vala, mellynek neve vala Emmaus; Magdalénának és más afzfzonyi állatoknak mi közölönk; És a' Kleopáfnak és a' 346. o.Fimonnak és a' tizen-egy Apoftoloknak; Mert nyóltzad nappal meg-jelent vala Tamáfnak, a' ki ujjával érteté a' Mi URonkat, és meg-ferefzté ujját a' nyárfnak febében; Találkozáának pedig Ő véle a' Tibériás' Tengerénél és fzóll vala ő nékik hét petsétes titkot ††† mondván:

20. A' Meg-váltás Mívétől az a' KRiftus el-üttetett; De ti el ne tsüggedjeteK. Mert fzületend a' Dávid' magjából Afzfzonyi állat, a' ki fzúz és tífztádon-tífzta; És a' fzent Lélektől Fiat † fogan az ő méhében;

21. És léfzen a' jel, a' mellyet adok ti-nékteK, az Ő hangas jajj-kiáltáfa és az Ő hangas nagy fírása az Anya méhén bévül, harmintz napokkal világra jövetelnek előtte: És akkoron el-jövök ti-nékteK;

22. És nem lehet léfzen Én belőlem fzapant főznetek akkor, És nem lehet léfzen nyárfra húznotok;

23. Mert az Én Méh-lepénem az Anya-méhben léfzen a' Kerefzt; Mert a' Kerefztre fel-fefzítettve † fzületendek Én, az ÚRnak ditsőfégeben.

24. Annak-okáért Atyám-Fiai, ne kétfégefkedjete, és te fem, jó Theofile; Hanem inkább moftantól fzaad reménlnete, hogy hamar idő múltával mankóinkból meg-válttatunk;

25. Kik el-fzaporodának felette igen, és tévék ők magokat nélkülözhetetlenné; És az egézfégefek és a' fudár termetűek, mi mind-annyian: ímé lépéft fem téfzünk nélkülök, mind' e' Földnek dolgaiban.

(1949)